

Arrest

nr. 62 913 van 9 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 april 2011 met referentienummer REGUL 5283.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOERMANS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van de problemen die u heeft gekend omwille van uw geloof - meer bepaald bent u lid van de zevendedagsadventisten, een minderheidsgodsdiens in Armenië - en omwille van uw huwelijk met J.R.K. (...) (O.V. X), die van een andere etnische origine is.

Meer bepaald is uw echtgenoot van Indiase origine en is hij eveneens lid is van de zevendedagsadventisten.

Vooraleer u een relatie begon met uw echtgenoot werd u uitgelachen en beledigd omwille van uw geloof. Sinds 2006 heeft u een relatie met uw echtgenoot en zijn de problemen ernstiger geworden. In 2006 hebben de zevendedagsadventisten een vlaggenkamp in Abovyan georganiseerd waar u en uw echtgenoot aanwezig waren. De politie verplichtte het vlaggenkamp op te breken. Ongeveer 2 jaar geleden zaten u en uw echtgenoot hand in hand in een taxibus. Een vrouw zag dit en schold u en uw echtgenoot uit. Vervolgens begon iedereen tegen uw man te roepen, werd u geduwd en heeft de chauffeur jullie afgezet. Toen u en uw man voorbij een groep jongens liepen, werd uw man geslagen. Als u en uw echtgenoot samen op stap waren, werd u vaak uitgescholden. Uw man is een paar keer geslagen geweest, onder meer op het universiteitsdomein, en u en uw man zijn bekogeld geweest door stenen. Er hebben zich veel gelijkaardige incidenten voorgedaan.

Rond de periode van 15 juni tot begin augustus 2009 hebben u en uw man bij uw schoonouders in India verbleven. In de luchthaven kreeg u tijdens de controle reeds problemen om India te betreden, gezien gedacht werd dat u op religieuze missie was. De eerste zaterdag in India werd uw man op weg naar de kerk aangevallen en zwaar geslagen door Hindu's. U kon vluchten naar uw schoonfamilie. Uw man werd naar een ziekenhuis gebracht waar ze hem niet wilden registreren zonder klacht te hebben neergelegd bij de politie. Vervolgens gingen uw schoonvader en schoonbroer naar de politie, maar de politie wou de klacht niet noteren. Uiteindelijk werd uw echtgenoot een maand opgenomen in een ander ziekenhuis. U bent door de stress eveneens een dag in datzelfde ziekenhuis gebleven. In de periode dat u in India was, werd uw kerk in Armenië vernield en werd er jullie lectuur in beslag genomen om te verifiëren of er niets tegen de regering instond. Begin augustus 2009 keerden u en uw man terug naar Armenië.

In december 2009 zijn uw man en een andere Indiër geslagen tijdens het uitdelen van boeken. Toen ze hieromtrent naar de politie zijn gegaan, werden ze er beledigd en zijn er buiten gegooid zonder enige hulp te hebben gekregen. Ook in juli 2010 werd een vlaggenkamp georganiseerd in Goris, waar u en uw echtgenoot aanwezig waren. Alle mannen werden toen door de politie voor 1 dag gearresteerd, met een gevangenisstraf bedreigd en geslagen. Het vlaggenkamp moest opgebroken worden. Na deze problemen kwamen u en uw man jullie woning in Erevan niet meer uit.

Op 4 oktober 2010 bent u samen met uw man en een smokkelaar vanuit de internationale Armeense luchthaven van Zvartnots, naar Kiev, Oekraïne, gevlogen, waar u met een auto en een chauffeur naar België bent vertrokken. Op 6 oktober 2010 bent u in België aangekomen en diezelfde dag heeft u uw asielaanvraag ingediend bij de bevoegde Belgische asielinstanties. In geval van terugkeer naar Armenië vreest u voor uw leven en dat van uw man.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw huwelijksakte ; de officiële vertaling van uw huwelijksakte ; het diploma van uw echtgenoot ; een getuigschrift van de religieuze activiteiten van uw schoonvader ; een doopcertificaat als zevendedag-adventist van uw echtgenoot ; uw doopcertificaat als zevendedag-adventist ; 8 pagina's met foto's waar u en uw man opstaan tijdens een kerkelijke dienst en een vlaggenkamp ; een medisch attest van uw man dd. 19 juli 2009 ; een medisch attest van u dd. 21 juli 2009 ; een getuigschrift van de kerk van de zevendedag-adventisten in Armenië betreffende de religieuze activiteiten van uw man dd. 9 augustus 2010 ; een getuigschrift van de kerk van de zevendedag-adventisten in Armenië betreffende uw religieuze activiteiten dd. 9 augustus 2010 ; een internetartikel van Areh Hakobyan dd. 26 april 2010 ; een document van de Helsinki Citizens' Assembly ; een internetartikel dd. 14 juni 2006 ; een internetartikel dd. 7 juni 2006 ; een internetartikel dd. 9 februari 2009 ; een artikel van de Supplementary Human Dimension Meeting on Freedom of Religion or Belief dd. 9 juli 2009 ; een internetartikel van Armedia ; een internetartikel dd. 27 oktober 2009 ; een artikel van AZG dd. 2006 ; een document betreffende de bevolking van India ; een internetartikel van Christian Today India dd. 23 januari 2010 ; een internetartikel dd. 21 april 2010 ; een internetartikel dd. oktober 2005 ; een internetartikel dd. 21 april 2006 ; een internetartikel dd. 4 november 2009 ; een internetartikel betreffende Graham Staines ; een internetartikel dd. 20 april 2006 ; een internetartikel dd. 20 september 2005 ; 2 internetartikels van Adventist News ; een internetartikel dd. 25 september 2007 ; een document van ECLJ en ACLJ dd. februari 2008 ; een document van de Maranatha Community dd. 11 september 2008 ; een document van de Christian Legal Association dd. 10 november 2008 en een dvd.

B. Motivering

Gezien u de Armeense nationaliteit bezit (CGVS, p. 4), dient uw asielaanvraag te worden beoordeeld ten aanzien van Armenië. De problemen die uw Indiase echtgenoot in Armenië heeft gekend kunnen slechts in aanmerking worden genomen voor zover ze van invloed zijn op uw persoonlijke vervolgingsvrees ten aanzien van Armenië.

Wat betreft uw asielmotieven ten aanzien van Armenië, verklaart u te vrezen voor uw leven en verwijst naar problemen die u had omwille van uw geloof en omwille van uw relatie met een man van Indiase origine. Echter werden vaststellingen gedaan die niet toelaten een gegronde vervolgingsvrees in uw hoofde vast te stellen.

Immers maakte u voor wat betreft de persoonlijke problemen in Armenië gewag van het feit dat u werd uitgelachen en uitgescholden omwille van uw geloof en vanaf 2006 omwille van uw relatie (CGVS, p. 12, 13). U gaf aan nooit te zijn geslagen, al was u er wel een aantal maal getuige van hoe uw man werd aangevallen (CGVS p. 13, 15). Deze verklaarde problemen voor u zelf kunnen niet als dusdanig zwaarwichtig worden aanzien dat ze aanleiding zouden geven tot de vaststelling van een gegronde vervolgingsvrees in uw hoofde.

Dies te meer gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er in geen enkele van de geraadpleegde bronnen melding wordt gemaakt van ernstige vervolging van religieuze en etnische minderheden in Armenië zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Minderheidsgodsdiensten hebben in Armenië wel een slecht imago en worden door de bevolking en de Armeens-Apostolische Kerk als negatief aanzien en als een sekte beschouwd.

Verdere bevestiging van het gebrek aan aannemelijkheid van de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees wordt gevonden in de vaststelling dat uw gedrag niet overeenstemt met de ernst van de door u verklaarde vrees, met name de vrees voor uw leven en dat van uw echtgenoot (CGVS, p. 12). Immers blijkt uit uw verklaringen dat u na het laatste vervolgingsfeit, in casu toen in juli 2010 de politie eiste dat het vlaggenkamp in Goris zou worden afgebroken, en toen uw man werd door de politie werd gearresteerd, geslagen en bedreigd met een gevangenisstraf (CGVS, p. 14 & 15), jullie niettemin slechts 2 à 3 maanden later Armenië effectief hebben verlaten. Het kan bezwaarlijk aannemelijk worden genoemd dat jullie, die verklaren een vrees voor jullie levens te koesteren ten aanzien van Armenië, gedurende zulke lange periode in Armenië zijn gebleven, en dit dan nog op jullie officieel verblijfsadres (CGVS, p. 17), waar u normaal gezien verblijft en waar men u en uw man zou kunnen gaan zoeken.

Bovenstaande vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de door u verklaarde ernst van uw vrees.

Er werden daarenboven vaststellingen gedaan inzake uw verklaringen over uw klandestiene reis van Armenië naar België die uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang brengen. U verklaart dienaangaande samen met uw man en een smokkelaar vanuit de internationale luchthaven van Zvartnots naar Kiev, Oekraïne, gevlogen te hebben, waarna u met een chauffeur naar België bent gereden (CGVS, p. 8 & 10). Tijdens deze rit heeft u 2 keer controle gehad (CGVS, p. 10). U en uw man reisden met valse Oekraïense paspoorten (CGVS, p. 8 & 9). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u niet weet of er een visum in het vals paspoort stond, dat u enkel informatie weet betreffende de gebruikte naam en de foto op het vals paspoort en dat u geen afspraken heeft gemaakt met de passeur in geval van controle (CGVS, p. 9 & 10). Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van de inhoud van het vals paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. Bovenstaande vaststellingen tasten de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen wegens ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw huwelijksakte, de officiële vertaling hiervan en het diploma van uw echtgenoot bevatten enkel gegevens betreffende de identiteit van u en uw man, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Het getuigschrift van de religieuze activiteiten van uw schoonvader bevat enkel informatie betreffende zijn religieuze activiteiten. Het doopcertificaat als zevendedagsadventist van uw echtgenoot, uw doopcertificaat als zevendedagsadventist, het getuigschrift van de kerk van de zevendedagsadventisten in Armenië betreffende de religieuze activiteiten van uw man dd. 9 augustus 2010, een getuigschrift van de kerk van de zevendedagsadventisten in Armenië betreffende uw

religieuze activiteiten dd. 9 augustus 2010 en 8 pagina's met foto's waarop u en uw man staan tijdens een kerkelijke dienst en een vlaggenkamp tonen aan dat u en uw man actief lid zijn van de zevendedagsadventisten, doch bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Het medisch attest van uw man dd. 19 juli 2009 en uw medisch attest dd. 21 juli 2009 bevatten louter informatie betreffende jullie ziekenhuisopname in India en jullie toenmalige gezondheidstoestand, doch bevatten geen informatie betreffende de oorzaak van deze gezondheidstoestand.

Wat volgende documenten betreft - een internetartikel van Areh Hakobyan dd. 26 april 2010, een internetartikel dd. 7 juni 2006, een internetartikel dd. 9 februari 2009, een artikel van de Supplementary Human Dimension Meeting on Freedom of Religion or Belief dd. 9 juli 2009, een internetartikel dd. 27 oktober 2009, een internetartikel dd. 20 april 2006, een internetartikel dd. 21 april 2006 en een artikel van AZG dd. 2006 - dient opgemerkt te worden dat ze enkel informatie bevatten over de algemene situatie van zevendedagsadventisten en gemengd gehuwden in Armenië, over meningen van individuen omtrent deze thema's en informatie betreffende een omstreden wetsvoorstel in verband met religie, dat intussen is verworpen (zie informatie in administratief dossier). Deze documenten bevatten echter geen informatie die de hierboven aangehaalde informatie dat er momenteel in Armenië geen melding is van ernstige vervolgings jegens religieuze minderheden, tegensprekt of weerlegt. U of uw man worden voorts nergens in deze artikels vermeld (zie documenten & CGVS, p. 7). Bijgevolg kunnen deze documenten bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Het door u neergelegde internetartikel dd. 14 juni 2006 maakt melding van een daad van agressie jegens een Indiaas student in 2006. Dit artikel vermag echter niet de hierboven aangehaalde informatie dat er anno 2010 geen melding is van ernstige vervolgingsdaden jegens religieuze of etnische minderheden in Armenië, te weerleggen. Voorts blijkt uit dit artikel geen band met uw persoonlijke problemen.

Het document van de Helsinki Citizens' Assembly maakt melding van een incident op 13 maart 2006 in Vanadzor toen twee Armeense nationalistische pamfletten hadden uitgedeeld waarin werd opgeroepen tot de dood van leden van religieuze sekten. In dit document wordt eveneens gemeld dat het incident door het lokale parket werd onderzocht en dat de daders buiten vervolging werden gesteld omdat de daders spijt zouden hebben betuigd van hun daden. Voornoemde informatie vermag niet de hierboven aangehaalde informatie dat er in Armenië geen melding is van ernstige vervolgingen van religieuze minderheden, te weerleggen. Integendeel, in een aantal van deze informatieve bronnen waarin besloten wordt dat er geen blijk van ernstige vervolgingen van religieuze minderheden, wordt niettemin verwezen naar het hierboven vermeld incident in Vanadzor. Het incident dient dan ook eerder als een geïsoleerd incident te worden aanzien. Daarboven blijkt uit dezelfde informatie dat een jaar voordien de leider van de nationalistische beweging waarvan de hierboven vermelde pamfletteurs deel uitmaakten, daadwerkelijk werd veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van drie jaar voor het aanzetten tot nationalistische, raciale of religieuze haat. Tenslotte dient er ook op te worden gewezen dat het incident waarvan sprake in het door u neergelegde document, dateert van maart 2006, en dat u bijgevolg bezwaarlijk enige actuele vervolgingsvrees in 2011 kunt baseren op deze specifieke referentie.

Het internetartikel van Armedia handelt over de situatie van religieuze minderheden in Karabagh, niet in de Republiek Armenië. Bijgevolg bevat dit artikel geen informatie die vermag bovenstaande inschatting dat er geen blijk van ernstige vervolging is in Armenië voor religieuze minderheden. Het artikel bevat ook geen enkele verwijzing naar de door u verklaarde asielproblemen.

Wat volgende documenten betreft - een document betreffende de bevolking van India, een internetartikel van Christian Today India dd. 23 januari 2010, een internetartikel dd. 21 april 2010, een internetartikel dd. oktober 2005, een internetartikel dd. 4 november 2009, een internetartikel betreffende Graham Staines, een internetartikel dd. 20 september 2005, 2 internetartikels van Adventist News, een internetartikel dd. 25 september 2007, een document van ECLJ en ACLJ dd. februari 2008, een document van de Maranatha Community dd. 11 september 2008 en een document van de Christian Legal Association dd. 10 november 2008 - dient opgemerkt te worden dat ze enkel informatie bevatten over de algemene situatie in India, en voornamelijk in Orissa. Ook in deze documenten worden noch u, noch uw man vermeld (zie documenten & CGVS, p. 7). Bijgevolg kunnen deze documenten bovenstaande beslissing niet wijzigen.

De door u neergelegde dvd bevat beelden waarop u en uw man te zien zijn tijdens een kerkdienst, evenals verscheidene internetfilmpjes die berichten over het geweld tegen christenen in India, voornamelijk in Orissa en een internetfilmpje waarop iemand van de Grigoriaanse Armeense kerk vertelt over een mars om sektes te bestrijden. De dvd bevat echter geen informatie betreffende de problemen die u in Armenië verklaart te hebben gekend en de problemen die u er vreest te zullen kennen in geval van een terugkeer en kan bijgevolg bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot, wiens asielaanvraag gezien zijn Indias staatsburgerschap diende te worden afgewogen

ten aanzien van India, eveneens de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. ”

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekster beroept zich in zijn eerste en enig middel op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 3 EVRM en artikel 10 van het EG Verdrag.

Verzoekster klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoekster een algemene uiteenzetting geeft over voormeld beginsel, maar geenszins in concreto enige aanwijzing geeft dat de commissaris-generaal dit beginsel zou geschonden hebben. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 11 februari 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was zij in het gezelschap van een tolk die het Engels machtig is en heeft zij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercheur&numaff=C-465/07>).

De Raad meent zoals verweerder stelt dat EG-Verdrag artikel 10 (oud; ten gronde vervangen door artikel 4 lid 3 VEU) over gemeenschapstrouw (nu 'unietrouw") bepaalt dat "de centrale overheden" zelf verantwoordelijk zijn indien de nationale wetgever verzuimt of niet tijdig of onjuist rechtstreeks werkende bepalingen van een Europese richtlijn heeft omgezet. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoekster meent hiervan een schending aan te voeren en dit wordt evenmin dienstig uitgewerkt.

De motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het gebrek aan bewijs met betrekking tot ernstige vervolging van religieuze en etnische minderheden in Armenië in de zin van de vluchtelingenconventie en het gebrek aan geloofwaardigheid van de reisweg worden niet betwist en derhalve ook niet weerlegd. Verzoeksters argumentatie bevat geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar Verzoekster in gebreke blijft.

Verzoekster heeft vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag niet aannemelijk kunnen maken. Zij toont ook niet aan dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen. Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS